

Felicja Bryłowska, Jerzy Romanow

Baborów, pow. Głubczyce. Cegielnia I i II

Informator Archeologiczny : badania 5, 43

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BABORÓW, pow.: Głubczyce
Cegielnia I i II

Muzeum Archeologiczne we Wrocławiu

Badania prowadzili: mgr Felioja Bryłowska i mgr Jerzy Romanow. Finansowało Muzeum Archeologiczne we Wrocławiu. Czwarty sezon badań. Stanowisko wielokulturowe: neolit - kultura pucharów lejkwatych oraz kultura łużycka-/brąz/Hallstatt/.

Badania prowadzone były na terenach niszczonych przez eksploatację gliny, należących do cegielni I i II w Baborowie.

Cegielnia I.

Przebadano obszar o powierzchni około 35 m² odsłaniając 3 częściowo zniszczone obiekty /jamy/ o bliżej nieokreślonej funkcji, wyposażone jedynie w ceramikę. Datować je można roboczo na koniec epoki brązu i początek epoki żelaza /2 jamy/ oraz wczesne średniowiecze /1 jama/.

Cegielnia II.

Prace wykopaliskowe w cegielni II miały charakter szerokopłaszczyznowych badań i objęły teren przewidziany do najbliższej eksploatacji gliny. Założono 2 wykopy o łącznej powierzchni 485 m². Odkryte w sumie 9 obiektów - jam o bliższej nieokreślonej funkcji zawierające niewielką ilość ceramiki. 3 jamy wiązać można z kulturą pucharów lejkwatych, pozostałe natomiast z kulturą łużycką z końca epoki brązu i początku epoki żelaza.

BACHÓRZ-CHODORÓWKA, pow.: Brzozów Katedra Archeologii Polski Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie
Stanowisko 1

i Muzeum Okręgowe w Rzeszowie

Badania prowadzili: doc. dr Marek Gedl, mgr Danuta Burczyk i mgr Renata Kissa. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Siódmy sezon badań. Cmentarzysko grupy tarnobrzeskiej z epoki brązu.

W dalszym ciągu badano cmentarzysko grupy tarnobrzeskiej, na którym prace badawcze zapoczątkowano w 1940 roku i kontynuowano w latach 1942, 1960, 1963-1965 i w 1970 roku. Odkryto dalsze 74 obiekty archeologiczne /Nr 604-677/. W znacznej większości były to groby ciałopalne grupy tarnobrzeskiej /włączanej w polskiej literaturze archeologicznej w obręb kultury łużyckiej/ datowane w przybliżeniu na IV okres epoki brązu. W grobie znajdowała się przeważnie popielnica, nakryta misą. W niektórych grobach obok siebie ustawione były